

betydning. Derfor er det også nødvendigt, at der gøres en indsats for at udvikle demokratierne i udviklingslandene. Det kan bl.a. gøres igennem FN, der lokalt i udviklingslandene arbejder for at fremme demokratiseringsprocessen, men også her mener jeg, at der er mulighed for at gøre det bedre, end man gør det i dag.

Med hensyn til de to uafklarede punkter omkring økologi og genteknologi er vi i Venstre afklarede omkring de spørgsmål. Det er jo rent faktisk sådan, at der er en form for økologisk produktion, der har været praktiseret i mange af de underudviklede lande i dag, og succesen må mindst talt siges at være overordentlig begrænset. Der er 300 millioner flere på sultegrænsen, end der var i 1974. Så jeg synes, det er meget forståeligt, at befolkningen i udviklingslandene er meget skeptiske over for økologi, og jeg ved ikke, om man i virkeligheden vel kan sige, at økologi er et overflodsproblem.

Jeg er meget enig med ministeren i, at det er vigtigt at definere begrebet bæredygtighed i relation både til miljø og til økonomi i alle dele af verden. Men der er ingen tvivl om, at hvis man vil fastholde en økologisk produktion på verdensplan, så vil det kun føre til, at vi får sult og nød over hele verden. Det er der flere landbrugsøkonomer der har regnet på.

Med hensyn til genteknologien ønsker vi i Venstre, at den bliver anvendt med skyldig hensigten til de etiske overvejelser. Men det vil være fuldstændig uansvarligt at afskære en mulighed for en genvej i forædlingsarbejdet til løsning af verdens fødevarerproblemer, og jeg synes, vi kan tage eksemplet fra Indien, hvor man – jeg tror, det var midt i 1970'erne – fandt nye resistente hvedesorter, som reelt løste Indiens fødevarerproblem på det tidspunkt.

Som jeg indledte med at sige, kan fødevarerdiskussionen ikke ses som et isoleret problem. Problemet afhænger af en række faktorer, der alle er indbyrdes afhængige af hinanden, så opgaven er stor. Men hvis det lykkes at få et brugbart udspil, altså et slutdokument i Rom med lidt mere power på, end man tidligere har fået, så mener jeg, at vi er nået et godt stykke ad vejen, som på længere sigt skulle betyde, at udviklingslandene kan udbygge deres infrastruktur, forbedre deres sundhedsvæsen og højne befolkningens uddannelsesniveau.

Men fra Venstres side vil vi gerne fraråde, at vi stikker befolkningerne blår i øjnene i de underudviklede lande. Intentionerne på topmødet løser ikke fattigdomsproblemerne, og føde-

variesituationen løses ikke overnight, det vil tage generationer.

Med hensyn til de foreslåede dagsordener skal jeg meddele, at Venstre ikke kan støtte dem. Og jeg vil godt sige, at vi, når vi kigger på den måde, dagsordenen har udviklet sig på over den seneste periode, må konstatere, at det er blevet små romaner, og den tendens vil vi gerne prøve at være med til at stoppe op omkring.

Det, der egentlig starter så godt, viser sig så over nogle få dage at vokse ved knopskydning, fordi alle partierne ønsker at få deres kæphest redet specifikt i dagsordenen, og hvis jeg kigger på de to dagsordener, der er sendt frem i dag, så må jeg indrømme, at jeg mangler en enkelt pind fra hr. Bent Hindrup. Vi skal have nogle fritgående vortesvin i Centralafrika, så havde det egentlig været fuldstændig, som det plejer.

Men da det jo er regeringen, der er ansvarlig for slutdokumentet på FN's topmøde om fødevarerforsyningsssikkerheden, og da vi fra Venstres og De Konservatives side er godt tilfredse med indholdet i ministerens tale – vi synes, at ministeren kommer langt omkring og sætter fingeren på nogle ømme punkter – vil Venstre og De Konservative, Fremskridtspartiet og Dansk Folkeparti gerne fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden

»Idet Folketinget tager regeringens redegørelse til efterretning, går Tinget over til næste sag på dagsordenen.«
(Dagsordensforslag nr. D 12).

Første næstformand (Ivar Hansen):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (Se ovenfor). Også dette dagsordensforslag indgår herefter i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg vil gerne takke fru Mariann Fischer Boel for en utrolig klar politik, når det drejer sig om at gribe ind og forholde sig til, at der er 800 millioner mennesker i dag, der lider på grund af mangel på fødevarer.

Fru Mariann Fischer Boels forslag drejer sig om konventionelt landbrug, dvs. kunstgødning og gensplejsning, og når det gælder handel, så er det en total liberalisering.

De to første ting har vi tit diskuteret her i salen, og der er sådan set ikke noget nyt i, at vi